

Ingen annan

(Text: Pär Engman / Musik: Jocke Blomgren)

Svarta stenar står så tunga och sorgsna men vackra ändå
Nu vilar du här vid en smidesgrind,
jag stänger den tyst när jag går

Stannar till och ser mot himlen, nu faller den första snön
Sen skyndar jag hemåt när kylan drar in,
nu kommer natten igen

Vem ska se mig, vem ska hålla mig då

Ingen annan kunde få mig att le och att känna som du
Ingen annan kan förstå hur jag famlar i mörker och saknar dig nu

Jag kan minnas dina ögon som alltid var fulla av liv
och jag minns din röst när du sjöng lite falskt att
det enda du ägde var tid

Jag blev krossad, ofullständig och kall när jag lämnades kvar
med allt som jag aldrig hann visa för dig,
allt som jag aldrig sa

Vem kan säga om du nå'nsin förstod

Ingen annan kunde få mig att le och att känna som du
Ingen annan kan förstå hur jag famlar i mörker och saknar dig nu

Ingen annan kunde dela min längtan och lyssna som du
Ingen annan kunde resa mig upp när jag föll, ingen annan än du